

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 492/2011-45

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 22. februára 2012 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka, zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Milana Ľalíka prerokoval prijatú sťažnosť J. Ž., Ž., zastúpenej JUDr. M. P., advokátka, s. r. o., Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 15 P 135/2002 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo J. Ž. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 15 P 135/2002 b o l o p o r u š e n é .

2. J. Ž. priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 3 000 € (slovom tritisíc eur), ktoré je Okresný súd Žilina p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. J. Ž. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 314,18 € (slovom tristoštrnásť eur a osemnásť centov), ktorú je Okresný súd Žilina p o v i n n ý vyplatiť na účet jej právnej zástupkyne JUDr. M. P., advokátka, s. r. o, Ž., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšku sťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 492/2011-13 zo 7. decembra 2011 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť J. Ž. (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 P 135/2002.

2. Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uvádza, že „04. 09. 2003... podala na Okresný súd... návrh na začatie konania, ktorým som sa domáhala, aby súd dal za otca mal. A... súhlas matke na podanie žiadosti o zmenu mena a priezviska maloletého A... Konanie prebieha na Okresnom súde v Žiline pod číslom 15 P 135/2002.

Dňa 28. 10. 2005 som návrh upravila a žiadala súd, aby dal za otca mal. A... súhlas matke na podanie žiadosti o zmenu mena maloletého A... na: A...

Od 28. 10. 2005 Okresný súd v Žiline vo veci nekonal, termín na pojednávanie nevytýčil a to napriek tomu, že ide o práva maloletého dieťaťa.

Okresný súd v Žiline porušil právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov... nakoľko súdne konanie prebieha už 10. rok, pričom neexistuje žiadna zložitost' veci ktorá by ospravedlňovala takúto 10-ročnú dĺžku súdneho konania.

Ústavný súd SR nálezom zo dňa 26. 7. 2007 rozhodol, že Okresný súd Žilina v konaní vedenom ako č. k. 15 P 135/2002 porušil moje právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a prikázal Okresnému súdu konať bez prietahov...

Nakoľko okresný súd právoplatne nerozhodol v období dlhšom ako 10 rokov, pričom ide oprava maloletého dieťaťa, obraciam sa s podnetom na Ústavný súd. “

3. Na základe uvedeného sťažovateľka navrhuje ústavnému súdu, aby vo veci vydal tento nález:

„Základné právo J. Ž. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd Okresným súdom v Žiline postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 15 P 135/2002 porušené bolo.

Okresnému súdu Žilina prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 15 P 135/2002 konať bez zbytočných prietahov.

J. Ž. priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 10.000,- € (slovom desaťtisíc eur), ktoré je Okresný súd v Žiline povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Žilina je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia sťažovateľa advokátskej kancelárii JUDr. M. P., advokátka, s. r. o., Ž., vo výške 314,18 € na účet č... “

Svoju žiadosť o priznanie primeraného finančného zadostučinenia odôvodnila tým, že „Právna neistota, v ktorej sa mal. A. S... dlhodobo nachádza, mi spôsobuje nemateriálnu ujmu, nakoľko meno človeka patrí medzi základne zložky duševnej integrity osobnosti. Vzhľadom k tomu, že súd právoplatne nerozhodol počas obdobia desiatich rokov a predmet

sporu tvorí právo maloletého dieťaťa, žiadam mi priznať podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia mojich práv primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.000 € za každý rok prieťahov, teda spolu 10.000 €.“

4. Ústavný súd sa prieťahmi okresného súdu v predmetnom konaní už zaoberal a nálezom č. k. IV. ÚS 72/07-36 z 26. júla 2007 sťažnosti sťažovateľky vyhovel, vyslovil porušenie označených práv, prikázal okresnému súdu konať vo veci a priznal sťažovateľke finančné zadosťučinenie v sume 20 000 Sk a trovy konania. Podstatným pre terajšie posudzovanie bolo obdobie po vydaní nálezu z 26. júla 2007.

5. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci 11. januára 2012 písomne vyjadril predseda okresného súdu listom (sp. zn. 1 SprS 501/2011) a k jeho vyjadreniu zaujala stanovisko právna zástupkyňa sťažovateľky. Predseda okresného súdu bez toho, aby jednoznačne zaujal stanovisko k dôvodnosti sťažnosti, uviedol: „... predkladám vyjadrenie zákonného sudcu, chronologický prehľad úkonov... s vyjadrením sudkyne sa stotožňujem, preto ho považujte aj za stanovisko Okresného súdu...“ Zákonná sudkyňa sa vo svojom vyjadrení obmedzila na uvedenie úkonov, ktoré vo veci vykonali po 20. septembri 2011 (sudkyňa bol pridelený spis na prerokovanie a rozhodnutie dňa 20. septembra 2011, pozn.). Právna zástupkyňa sťažovateľky na toto vyjadrenie okresného súdu reagovala podaním doručeným ústavnému súdu 1. februára 2012, v ktorom uviedla: „... z toho vyjadrenia je zrejmá dlhodobá nečinnosť okresného súdu minimálne od mája 2007 až do septembra 2011.“

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva podľa označených článkov ústavy, dohovoru a listiny. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci (napr. I. ÚS 157/02, I. ÚS 66/03).

II.

7. Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených písomností, z písomných vyjadrení účastníkov konania, zo spisu okresného súdu sp. zn. 15 P135/2002 a spisu ústavného súdu vedeného pod sp. zn. IV. ÚS 72/07 ústavný súd zistil tento relevantný priebeh a stav predmetného konania po 26. júli 2007:

- 12. októbra 2011 právna zástupkyňa sťažovateľky požiadala okresný súd o predĺženie lehoty na 60 dní na predloženie požadovaných listín,

- 26. októbra 2011 okresný súd požiadal Ústav na výkon trestu odňatia slobody v Ž., aby v lehote 7 dní od doručenia listu vyčíslil výšku pracovnej odmeny, ktorá bola vyplácaná odporcovi,

- 2. novembra 2011 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporcu,

- 4. novembra 2011 okresný súd uskutočnil viacero dožiadaní, na ktoré mu následne prišli odpovede,

- 30. novembra 2011 právna zástupkyňa sťažovateľky doručila okresnému súdu požadované doklady, zároveň mu oznámila novú adresu sťažovateľky a mal. A. v zahraničí: Š.,

- 6. decembra 2011 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny P., pracovisko S., doručil okresnému súdu potvrdenie o poberaní dávok v hmotnej núdzi odporcom,

- 7. decembra 2011 odporca doručil okresnému súdu vyjadrenie vo veci,

- 4. januára 2012 okresný súd nariadil termín súdneho pojednávania na 8. február 2012.

III.

8. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím,

opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

9. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a obdobne podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov... Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná...

10. Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

11. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05).

12. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti

so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

13. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 P 135/2002 vo veci starostlivosti o mal. dieťa došlo aj v čase po 26. júli 2007 k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

14. Judikatúra EŠLP a ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitnosť veci, správanie účastníkov konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

15. Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého konania bolo pôvodne rozhodovanie súdu o privolenie zmeny mena, ale aj o výchove a výžive maloletého dieťaťa, t. j. ide o existenčnú vec, o agendu starostlivosti súdu o maloletých, kde sa predpokladá osobitná pozornosť venovaná efektívnemu a rýchlemu postupu súdu (II. ÚS 2/01), aby bol naplnený účel súdneho konania. Uvedené okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo

najrýchlejšie prejednaná a skončená (§ 6 a § 100 ods. 1 OSP) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (napr. I. ÚS 142/03, I. ÚS 145/03, I. ÚS 158/04). V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že posudzované konanie sa pôvodne začalo 16. októbra 2002, teda pred viac ako 11 a pol rokom, prieťahy v tomto konaní už ústavný posudzoval (pozri bod 4), pričom ku dnešnému dňu nie je právoplatne skončené.

16. Pokiaľ ide o kritérium „právna a faktická zložitosť veci“, ústavný súd konštatuje, že predmetom konania bol návrh na privolenie zmeny mena maloletého, ako aj návrh matky na zvýšenie výživného na jeho výživu, teda po právnej stránke štandardná rodinno-právna vec patriaca do rozhodovacej agendy všeobecného súdnictva. Skutkovú stránku predmetnej veci možno tiež zaradiť za štandardnú v rámci agendy patriacej do rozhodovacej činnosti všeobecného súdnictva. Ústavný súd vo svojej ustálenej judikatúre zastáva názor, že konanie vedené počas dlhodobého pobytu účastníka konania v inej krajine nepatrí k skutkovo zložitým veciam.

17. Aj keď v správaní sťažovateľky ústavný súd v posudzovanom čase nezistil skutočnosti, ktoré zásadným spôsobom mali vplyv na vznik zbytočných prieťahov v posudzovanom konaní, nemohol pri určení výšky priznaného finančného zadosťučinenia nezohľadniť skutočnosť, že sťažovateľka počas prebiehajúceho konania upravovala a menila petit, čiastočne zobrala späť návrh na začatie konania o zmene priezviska mal. dieťaťa (v dôsledku zmeny osobného stavu), namietala nedostatok právomoci slovenských súdov či upresňovala svoju adresu vzhľadom na svoj i mal. dieťaťa dlhodobý pobyt v zahraničí (Š., F.). Tieto skutočnosti „objektívne“ mali vplyv na časový priebeh vykonávania úkonov okresného súdu a ich efektívnosť.

18. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci o zmenu mena a starostlivosti súdu o maloleté dieťa, pričom zbytočné prieťahy v konaní posudzoval ako celok s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu. Napriek tomu, že okresný súd nariadil súdne pojednávania, vykonával úkony spojené s prerokovaním veci, zabezpečoval listinné dôkazy, jeho konanie bolo nekoncentrované a neefektívne a v merite

veci ani raz nerozhodol, a to napriek tomu, že priet'ahy v konaní okresného súdu už ústavný súd posudzoval a tieto aj v čase do 26. júla 2007 zistil (pozri bod 4).

19. Vychádzajúc z predloženej s'ťažnosti a k nej pripojených dokumentov, ako aj zo stanovísk účastníkov konania a na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd konštatoval zjavnú nečinnosť okresného súdu po náleze z 26. júla 2007 až do 5. októbra 2011 (keď požiadal Okresný súd Bratislava III o zaslanie spisu) v trvaní viac ako štyri a pol roka.

20. Ústavný súd dospel k názoru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 P 135/2002 aj po prijatí nálezu sp. zn. IV. ÚS 72/07 (26. júla 2007) dochádzalo k priet'ahom v posudzovanom konaní, čím došlo u s'ťažovateľky k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Uvedenú dĺžku konania nemožno v rozumnej miere ospravedlniť žiadnymi relevantnými okolnosťami tohto prípadu.

21. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva s'ťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, obdobne čl. 38 ods. 2 listiny, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

22. Ústavný súd neprikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priet'ahov, tak ako požadovala s'ťažovateľka v petite svojej s'ťažnosti, lebo už tak urobil vo veci sp. zn. IV. ÚS 72/07. Preto v tejto časti s'ťažnosti nevyhovel tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku.

23. Ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie (čl. 127 ods. 3 ústavy, § 56 ods. 4 zákona o ústavnom

súde). Sťažovateľka žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 € z dôvodov uvedených v bode 3 *in fine*. Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky považuje za primerané v sume 3 000 € (bod 2 výroku). Nad uvedený rozsah teda ústavný súd návrhu sťažovateľky nevyhovel (bod 4 výroku).

24. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľke do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

25. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Úspešnej sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou. Advokátka vykonala dva úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastupovania, spísanie a podanie sťažnosti 16. novembra 2011 (zaujatie stanoviska k vyjadreniu okresného súdu 30. januára 2012 nespĺňalo ústavnoprávnu dimenziu, pozn.).

26. Odmena za jeden úkon právnych služieb v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) je 1/6 z výpočtového základu. Advokátka je platcom dane z pridanej hodnoty. Advokátka vykonala v roku 2011 dva úkony právnej pomoci. Za jeden právny úkon vykonaný v roku 2011 patrí advokátke odmena z výpočtového základu, ktorý je 741 €, t. j. 123,50 € a režijný paušál 7,41 € + 20 % DPH, teda spolu 157,09 €. Celková odmena

advokátke za právne zastúpenie pred ústavným súdom (za 2 úkony právnych služieb a 2 x paušálna náhrada) predstavuje sumu včítane DPH 314,18 €, ktorú je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyňi sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP). Z uvedených dôvodov ústavný súd v tejto časti rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

27. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. februára 2012